

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU

Pr-151/2020

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Snježani Cvitanović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja BORIS BOŽAN, Marina, Svinca, Božani 8, OIB: 88360623429, zastupana po opunomoćnici Jasminki Franić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika OPĆINA MARINA, Marina, Ante Rudana 47, OIB: 84238675791, zastupana po zakonskom zastupniku Anti Mamutu, a ovaj po punomoćnici Ivani Hrštić Marinac, odvjetnici u Splitu, radi utvrđenja utvrđenja ništetnim sporazuma i isplati, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 02. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Jasminke Franić, odvjetnice u Splitu i punomoćnice Ivane Hrštić Marinac, odvjetnice u Splitu, te po objavi 11 rujna 2026.

presudio je

I. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredbe članka 2. st.1. i 2. Sporazuma od 15. svibnja 2019. Klasa: 112-01/19-10/01, Urbroj: 2484/02-02/01-19-1, zaključenog između Općine Marina OIB: s jedne strane i Borisa Božana s druge strane u dijelu u kojem se u članku 2.st.2.1. Sporazuma tužitelj bezuvjetno i neopozivo odriče prava i potraživanja po svim zakonskim osnovama na naročito prava i potraživanja proizašlih iz radnog odnosa s Općinom Marina te se obvezuje da protiv iste neće pokretati bilo kakve postupke u cilju realizacije svojih prava i potraživanja te u dijelu u kojem se u čl. 2.st.2. Sporazuma tužitelj bezuvjetno i neopozivo odriče svih svojih prava i potraživanja koja mu pripadaju temeljem svih odluka donesenih od strane svih nadležnih tijela u njegovu korist a protiv Općine Marina te se obvezuje Općini Marina da neće pokretati nikakve postupka u cilju izvršenja odluka donesenih u njegovu korist.

II. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorena odredba članka 2. st.1. i 2. Sporazuma od 15. svibnja 2019. Klasa: 112-01/19-10/01, Urbroj: 2484/02-02/01-19-1, zaključenog između Općine Marina OIB: s jedne strane i Borisa Božana s druge strane u dijelu u kojem u članku 2.st.5. stranke suglasno utvrđuju da je Općina Marina ovlaštena temeljem ovog Sporazuma i u njemu sadržanom

odreknuća zatražiti obustava postupka ukoliko Boris Božan ne ispoštuje obvezu iz čl. 2. predmetnog Sporazuma.

III. Nalaže se tuženiku OPĆINA MARINA, Marina, Ante Rudana 47, OIB: 84238675791 u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju BORIS BOŽAN, Marina, Svinca, Božani 8, OIB: 88360623429 naknadu imovinske štete zbog privremene nesposobnosti za rad za razdoblje počev od 30.09.2015.g. do 31.05.2019.g. u ukupnom bruto iznosu od 29.131,13 EUR sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče na iznos od :

- 468,16 EUR počev od 05.10.2015.g.do isplate
- 468,16 EUR počev od 05.11.2015.g.do isplate
- 492,79 EUR počev od 05.12.2015.g.do isplate
- 443,54 EUR počev od 05.01.2016.g.do isplate
- 444,85 EUR počev od 05.02.2016.g.do isplate
- 444,85 EUR počev od 05.03.2016.g.do isplate.
- 444,85 EUR počev od 05.04.2016.g.do isplate
- 444,85 EUR počev od 05.05.2016.g.do isplate
- 444,85 EUR počev od 05.06.2016.g.do isplate
- 444,85 EUR počev od 05.07.2016.g.do isplate.
- 444,85 EUR počev od 05.08.2016.g.do isplate.
- 444,85 EUR počev od 05.09.2016.g.do isplate.
- 444,85 EUR počev od 05.10.2016.g.do isplate
- 444,85 EUR počev od 05.11.2016.g.do isplate
- 444,85 EUR počev od 05.12.2016.g.do isplate
- 121,88 EUR počev od 05.01.2017.g.do isplate
- 34,69 EUR počev od 05.02.2017.g.do isplate
- 680,90 EUR počev od 05.03.2017.g.do isplate
- 791,25 EUR počev od 05.04.2017.g.do isplate
- 819,77 EUR počev od 05.05.2017.g.do isplate
- 791,25 EUR počev od 05.06.2017.g.do isplate
- 1004,46EUR počev od 05.07.2017.g.do isplate
- 981,37 EUR počev od 05.08.2017.g.do isplate
- 760,01 EUR počev od 05.09.2017.g.do isplate
- 781,74 EUR počev od 05.10.2017.g.do isplate
- 770,88 EUR počev od 05.11.2017.g.do isplate
- 770,88 EUR počev od 05.12.2017.g.do isplate
- 781,74 EUR počev od 05.01.2018.g.do isplate
- 760,01 EUR počev od 05.02.2018.g.do isplate
- 792,60 EUR počev od 05.03.2018.g.do isplate
- 770,88 EUR počev od 05.04.2018.g.do isplate
- 781,74 EUR počev od 05.05.2018.g.do isplate
- 760,01 EUR počev od 05.06.2018.g.do isplate
- 798,04 EUR počev od 05.07.2018.g.do isplate
- 884,95 EUR počev od 05.08.2018.g.do isplate
- 884,95 EUR počev od 05.09.2018.g.do isplate
- 884,95 EUR počev od 05.10.2018.g.do isplate
- 885,95 EUR počev od 05.11.2018.g.do isplate
- 884,95 EUR počev od 05.12.2018.g.do isplate.
- 886,95 EUR počev od 05.01.2019.g.do isplate
- 884,95 EUR počev od 05.02.2019.g.do isplate

- 598,66 EUR počev od 05.03.2019.g.do isplate
- 562,37 EUR počev od 05.04.2019.g.do isplate
- 597,56 EUR počev od 05.05.2019.g.do isplate

- 654,79 EUR počev od 05.06.2019.g.do isplate sa zakonskom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos teče od dospijeća svakog 5.-tog u mjesecu za tekući mjesec do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu s odredbom čl.29.st.2.ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 31.12.2023. po referentnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Nalaže se tuženiku OPĆINA MARINA, Marina, Ante Rudana 47, OIB: 84238675791 u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju BORIS BOŽAN, Marina, Svinca, Božani 8, OIB: 88360623429 iznos od 2.500,00 EUR na ime pravične novčane naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti a zbog povrede prava na rad i dostojanstvo rada sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe (04.02.2020.) do isplate koja se zakonska kamata na navedeni iznos do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu s odredbom čl.29.st.2.ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 31.12.2023. po referentnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

V. Nalaže se tuženiku OPĆINA MARINA, Marina, Ante Rudana 47, OIB: 84238675791 u roku 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju BORIS BOŽAN, Marina, Svinca, Božani 8, OIB: 88360623429 trošak parničnog postupka od 17.250,00 eura sa zakonskim zateznim kamata od donošenja prvostupanjske presude do isplate po referentnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se sa više zatraženim od 1.250,00 eura ovo traženje tužitelja odbija kao neosnovano.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika ovome sudu 04.02.2020. radi isplate u kojoj navodi kako je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.02.1996. i obavljao poslove komunalnog redara.

1.1. Nezakonitim Rješenjima tuženika i to Rješenjem Općine Marina, Općinskog načelnika Klasa: UP/I-112-01/15-10/01, Urbroj: 184/02-04/60-15-1 od 08. Srpnja 201. I Rješenjem Općine Marina Vlastitog pogona, Klasa: UP/I-112-01/15-10/01 od 20. svibnja 2015. a uslijed nezakonitog ukidanja Vlastitog pogona, tužitelj postaje neraspoređeni službenik te se stavlja na raspolaganje Općinskom načelniku Općine Marina do raspoređivanja na radno mjesto u poduzeću Marinski komunalac d.o.o. a najviše u trajanju od tri mjeseca nakon kojega mu prestaje služba po sili zakona u Općini Marina.

1.2. Presudom Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06. Ožujka 2017. A koja je potvrđena presudom Visokog upravnog suda RH br. Usž-1514/17-2 od 26. Listopada 2017. utvrđena su gornja rješenja nezakonita.

1.3. Dakle, tužitelju je bez njegove krivnje prestao radni odnos kod tuženika, radi čega je došlo do povrede prava iz radnog odnosa na strani tužitelja te mu je nastala zbog takovog postupaka tuženika povreda imovinskih i neimovinskih prava. Imovinska šteta je nastala s osnova gubitka u zaradi koju bi on ostvario prema redovnom tijeku stvari a koja se sastoji u razlici primanja koja bi ostvario da radi kod tuženika na radnom mjestu komunalnog redara u odnosu na naknadu koju je ostvario radi privremene nesposobnosti za rad u razdoblju od 30.09.2015. do 28.05.2019.

1.4. Namjera tuženika kao poslodavac prilikom donošenja odluke o otkazu ugovora o radu bila je tužitelja isključiti iz procesa rada kako bi se na njegovo mjesto zaposlio drugi radnik unatoč tome što je poslodavac imao saznanja tj nije mu moglo ostati nepoznato da postupa nezakonito.

1.5. Osim toga tuženik je takvim postupanjem tužitelju povrijedio pravo na rad I dostojanstvo rada zbog čega je isti duševno patio. Tužitelj je zbog nezakonitog postupanja tuženika kao poslodavca za vrijeme trajanja postupka dokazivanja nezakonitosti odluke o otkazu trpio teške duševne boli, radi čega isti potražuje temeljem odredbe članka 1100 ZOO-a te čl. 111. Zakona o radu naknadu štete od 15.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama. Osim toga, tuženik je tužitelju povrijedio pravo I temeljem odredbe članka a188. ZR-a jer je u vrijeme otkaza bio sindikalni povjerenik.

1.6. Radi navedenog tužitelj je predložio ovome sudu donijeti presudu kojom će obvezati tuženika isplatiti naknadu imovinske štete zbog privremene nesposobnosti za rad za razdoblje od 30.09.2015. do 31.05.2019 od 156.444,70 kuna sa točno određenim mjesečnim iznosom te tijekom zakonskih zateznih kamata od 5-tog dana u mjesecu za protekli do isplate, na ime neimovinske naknade štete iznos od 15.000,00 kn sa tijekom zz kta od presuđenja do isplate, te mu naknaditi parnični trošak sa zz kta od presuđenja do isplate, sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 21.02.2020. protivi se tužbi I tužbenom zahtjevu sa prijedlogom da ga sud odbije kao neosnovan a tužitelj osudi na plaćanje troškova postupka. U bitnom navodi kako bi tuženik kao poslodavac odgovarao za štetu na radu

ili u vezi s ranom sukladno članku 111.st.1. ZR-a time da se njegova odgovornost ima utvrđivati po općim propisima obveznog prava, a prema kojima je tužitelj dužan dokazati da je tuženik prouzročio protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta tužitelja kao oštećeniku te da postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice.

3. Tužitelj je 11. travnja 2021. ovome sudu podnio tužbu protiv istoga tuženika ,radi utvrđenja ništetnim Sporazuma, zavedene pod posl. broj Pr-5474/2021, u kojoj navodi kako je tužitelj bio bivši zaposlenik Općine Marina i bivši zaposlenik tvrtke Marinski komunalac d.o.o. Marina, zaposlen na neodređeno vrijeme na radnom mjestu komunalni djelatnik- razni i elektronički poslovi.

3.1. Županija Splitsko dalmatinska- Upravni odjel za graditeljstvo i prostorno uređenje (dalje Županija) 03.09.2019.upućuje dopis Marinskom komunalcu d.o.o. Marina kojim oglašava sistematizirano i upražnjeno radno mjesto "Referent" koje je potrebno popuniti te predlaže Marinskom komunalcu d.o.o. Marina da temeljem čl. 18. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj samoupravi (NN 86/08, 61/11 i 96/18) sporazumno premjesti u službu na neodređeno vrijeme u Upravni odjel za graditeljstvo i prostorno uređenje svog zaposlenika Borisa Božana tj tužitelja koji ima odgovarajuću stručnu spremu, potrebno iskustvo i znanje za obnavljanje poslova upražnjenog radnog mjesta. Radi prelaska na rad u Županiju prethodno je sporazumno raskinuti radni odnos sa tvrtkom Marinski komunalac d.o.o., potpisani sporazum sa Općinom Marina te sporazum o prijemu u službu.

3.2. Tužitelj je u dobroj vjeri a u cilju prijema u službu Županije 15.05.2019. potpisao Sporazum od 24.05.2019 sa tuženikom u kojem se odriče prava na pokretanje bilo kakvih postupaka u cilju izvršenja presude Upravnog suda u Osijeku. Sporazum je sastavio tuženik a kojim se tužitelj bezuvjetno i neopozivo odriče prava i potraživanja po svim zakonskim osnovama naročito prava i potraživanja iz radnog odnosa sa tuženikom te svih svojih prava i potraživanja koja mu pripadaju temeljem svih odluka donesenih u korist tužitelja a protiv Općine Marina.

3.3. Motiv zaključenja Sporazuma na strani tuženika kao osnivača i bivšeg poslodavca tužitelj nije bilo konačno rješavanje međusobnih odnosa nego je tuženik postupajući nezakonito i protuustavno ishodio od tužitelja odricanje od svih prava i potraživanja proizašlih iz radnog odnosa sa tuženikom kao bivšim poslodavcem. Obzirom da je odredba članka 2.st.1. i 2. bila uvjeti i pobuda tuženika zbog koje je Sporazum zaključen te kako se tuženik na taj način za sebe ugovorio, koristeći nedovoljnim iskustvom tužitelja , u svoju korist koja je u očitim nesrazmjeru sa onim što je dao , radi čega bi ta odredba Sporazuma bila nezakonita, protivna Ustavu, moralu u načelu savjesnosti i poštenja na koji način je uzrokovala značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja.

3.4. Radi navedenog, tužitelj je tom tužbom predložio sudu na utvrditi ništetnim i bez pravnog učinka odredbu članka 2.st.1. i 2. i st. 5. Sporazuma od 15.05.2019. , kao i da mu tuženik naknadi parnični trošak u roku od 15 dana zajedno sa zz kta od presuđenja do isplate.

4. Tuženik u odnosu na ovu tužbu u odgovoru na tužbu od 28.04.2021., u cijelosti se protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelja, te predlaže da sud tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan uz nalog tužitelju da tuženoj nadoknadi trošak

parničnog postupka. Predmetnom tužbom tužitelj neosnovano traži utvrđenje ništetnosti pojedinih odredbi sporazuma koji su tužitelj i tužena potpisali, a koji je ovjeren u potpisima stranaka kod javnog bilježnika. Suprotno neistinitim navodima tužitelja koji sebe želi prikazati kao neuku stranku, tužitelj je u cijelosti bio upoznat sa svim odredbama navedenog sporazuma i pravima i obvezama koji su istim zasnovani te je slobodnom voljom pristupio zaključenju predmetnog sporazuma. Štoviše, sporazum koji se ovom tužbom neosnovano osporava je prije potpisivanja poslan tužiteljevom odvjetniku koji, kao ni sam tužitelj nije imao nikakvih primjedbi na sadržaj istog. Što se tiče motiva zaključenja predmetnog sporazuma, tužena u cijelosti osporava sve navode koje u tom pogledu iznosi tužitelj u svojoj tužbi kao neistinite i neosnovane. Tužena u trenutku zaključenja predmetnog sporazuma nije bila tužiteljev poslodavac niti je za premještaj tužitelja u Upravni odjel za graditeljstvo i prostorno uređenje Splitsko-dalmatinske županije bila potrebna suglasnost tužene, pa su u cijelosti neistiniti navodi tužitelja da je predmetni sporazum potpisan u zamjenu za davanje suglasnosti na premještaj tužitelja. Motiv zaključenja predmetnog sporazuma na strani tužene je bio isključivo konačno reguliranje svih međusobnih odnosa, a pozivanje tužitelja na odluke Upravnog suda koje je priložio uz svoju tužbu je potpuno bespredmetno pošto tužitelj očito više nije imao interesa tražiti ostvarenje svojih prava temeljem navedenih odluka jer je ishodio svoj premještaj na radno mjesto u Splitsko-dalmatinskoj županiji.

5. Sud je raspravnim rješenjem od 06. svibnja 2021. Odlučio pripojiti predmet br. Pr-5474/21. Radi zajedničkog raspravljanja i odlučivanja.

6. Tužitelj tijekom postupka ustraje u navodima iz tužbi a nakon izvedenih dokaza saslušanjem parničnih stranaka, svjedoka te provedenih vještačenjima od strane specijaliste medicine rada dr. Marije Muše Danielov, Marijana Jovića , vještaka za knjigovodstvo i financije , te specijaliste psihijatra dr. Sanje Batine, postavio je tužbeni zahtjev, na koje nalaze I mišljenja kao I dopune, tužitelj nije imao primjedbi te je podneskom od 29.09.2025. postavio tužbeni zahtjev u odnosu na izgubljenu zaradu kao imovinsku štetu te neimovinsku štetu poradi povrede prava osobnosti.

7. Tuženik tijekom postupka ustraje u navodima iz danih odgovora na tužbu a nakon izvedenih dokaza saslušanjem parničnih stranaka, svjedoka time da je imao primjedbi na dani pisani I usmeni nalaz I mišljenje specijaliste medicine rada dr. Marije Muše Danielov, međutim nije predložio izvođenje dokaza po novom vještaku. Na nalaze I mišljenja vještaka Marijana Jovića , vještaka za knjigovodstvo i financije , te specijaliste psihijatra dr. Sanje Batine, tuženik nije imao primjedbi.

7.1. Tuženik podneskom od 02.12.2025. ostaje kod svih primjedbi i prigovora istaknutih u dosadašnjem tijeku postupka te još jednom posebno ističe slijede: Sporazum od 15. svibnja 2019. je pravovaljan i obvezujući, a tužbeni zahtjev za njegovu ništetnost treba odbiti. Sporazum je bio sredstvo za konačno uređenje međusobnih odnosa, a potpisan je uz znanje i suglasnost tužitelja i tuženika. Sporazumom se tužitelj izričito odrekao svih potraživanja iz radnog odnosa s Općinom Marina, uključivo i onih potraživanja koja sada potražuje tužbom. Takva isprava je pravno valjana kao otpust duga (čl. 203. ZOO) ili opći otpust (čl. 206. ZOO). Predmetni sporazum nije ništetan kako to neosnovano tvrdi tužitelj jer nisu ispunjene zakonom propisane pretpostavke. Sporazum nije bio protupravnog sadržaja niti protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva. Iako predmetni sporazum nije bio rezultat bilo kakve prijetnje ili prijevarnog postupanja tuženika prema tužitelju, kako to tužitelj

neosnovano navodi tijekom postupka, čak da su ove okolnosti i postojale, a nisu, iste ne daju osnova za ništetnost. Tužitelj odlučio osporavati predmetni sporazum tek kada je uvidio da bi mu u pokrenutoj parnici mogao biti zapreka za financijsku dobit. Tužbeni zahtjev za naknadu imovinske štete koji je tužitelj navodno pretrpio također treba u cijelosti odbiti i to iz više razloga koji pored postojanja valjanog, ranije spomenutog, sporazuma stanaka uključuju i nepostojanje zakonom propisanih pretpostavki za nastanak odštetne odgovornosti tužene. Također, za cijelo razdoblje na koje se tužbeni zahtjev odnosi, pa sve do prelaska u Splitsko-dalmatinsku županiju tužitelj je kontinuirano bio zaposlen kod društva Marinski komunalac d.o.o., gdje je nominativno ostvarivao pravo na rad. Potraživanja vezana materijalna prava i druga prava iz radnog odnosa tužitelj je mogao tražiti isključivo od poslodavca kod kojeg je radni odnos ostvaren u utuženom razdoblju a to je društvo Marinski komunalac d.o.o. a ne tužena. Ako je tužitelj zbog zdravstvenog stanja bio nesposoban raditi kod poslodavca, bio je dužan svoja prava i prilagodbe (npr. raspored na odgovarajuće poslove) tražiti prema poslodavcu Marinski komunalac d.o.o., što tužitelj nije učinio. Stoga je neodrživa teza da mu tužena duguje naknadu štete za godine 2015.–2019. kada on u tom periodu nije bio njen radnik, a sve eventualne tražbine iz ranijeg radnog odnosa s tuženom su sanirane ili napuštene.

7.2. Tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete zbog navodne povrede njegovih prava osobnosti, konkretno povrede prava na rad i dostojanstva rada je također u cijelosti neosnovan zbog nepostojanja zakonom propisanih pretpostavki za nastanak odštetne odgovornosti tužene. Pravo na rad jest zaštićeno Ustavom i zakonima, ali u smislu mogućnosti zaposlenja i slobode rada, ne kao jamstvo trajnog zaposlenja kod određenog poslodavca. U konkretnom slučaju nema dokaza da je tužena povrijedila tužiteljevo pravo na rad i dostojanstvo rada. Sama činjenica prestanka rada kod određenog poslodavca ne znači automatski povredu časti ili ugleda radnika koja bi opravdala naknadu neimovinske štete, posebno u okolnostima konkretnog slučaja u kojem je tužitelj nastavio ostvarivati svoje pravo na rad kod poslodavca Marinski komunalac d.o.o., a zatim i u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Tijekom postupka nije dokazano da je tužitelj bio diskriminiran po nekoj osnovi niti da je zlostavljan, pa je njegova tvrdnja čisto generička, da mu je povrijeđeno pravo na rad time što nije radio kod tuženika, a takav osnova ne spada ni u jednu kategoriju iz radnog zakonodavstva koja bi predviđala odštetu. Duševne patnje koje tužitelj navodi, osjećaj nepravde, narušeno dostojanstvo i sl., pretežno su subjektivni doživljaji ishoda spora, ali ne i posljedica nekog nezakonitog postupanja tužene u tom periodu. Osjećaj nepravde zbog gubitka radnog mjesta ili dugotrajnog spora, sam po sebi, ne predstavlja povredu dostojanstva ili ugleda koja bi opravdala traženu novčanu odštetu u utuženom iznosu (za koji nije razvidno temeljem čega je određene visina), a i sama egzistencija i opseg duševnih boli ostali su neuvjerljivi i u disproportiji s činjenicama jer je tužitelj je nastavio radni odnos kod drugih poslodavaca, i nije imao nikakvu želju ponovnog rada kod tužene zbog čega su svi međusobni odnosi stranaka i riješeni sporazumom u kojem tužitelj nije iznio nikakve rezerve niti naknadne zahtjeve već se slobodno odrekao nastavka radnog odnosa kod tužene i svih potraživanja prema tuženoj.

7.3. Slijedom navedenog tužena predlaže da sud u cijelosti odbaci tužbu tužitelja a podredno odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, sve uz nalog tužitelju da tuženoj nadoknadi troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske odluke do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvođenjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za

prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

8. Sud je u postupku izveo dokaze pregledom i čitanjem Rješenja Općine Marina, Općinskog načelnika Klasa: UP/I-112-01/15-10/01, Urbroj: 184/02-04/60-15-1 od 08. Srpnja 2015., i Rješenjem Općine Marina Vlastitog pogona, Klasa: UP/I-112-01/15-10/01 od 20. svibnja 2015., presude Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06. ožujka 2017., presude Visokog upravnog suda RH br. Usž-1514/17-2 od 26. listopada 2017., platni podatci na ime tužitelja, medicinska dokumentacija na ime tužitelja, izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad na ime tužitelja, Sporazum od 15.05.2019., saslušanjem tužitelja i zz tuženika (str 144-148), svjedoka Dražen Jakusa, Tonča Frlete, Marije Čizmić, Tine Čelan, Marija Radeveljića, Darije Najev Jurač, nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za medicinu rada dr. Marije Muše Danielov od 23.11.2022. (str 170-173) sa dopunom od 03.10.2023. (str 206-208), podatci HZZO od 11.10.2023. (str 216), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije Marijana Jovića od 09.05.2024. (str 221-224), nalaz i mišljenje specijaliste psihijatra dr. Sanje Batine od 07.03.2025. (str 244-250).

9. Stranke su popisale parnični trošak.

10. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

11. U ovoj pravnoj stvari među strankama nije sporno:

- da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika od 01.02.1996. na radnom mjestu komunalni redar,
- da je tuženik Općina Marina Vlastiti pogona, donio Rješenje Klasa: UP/I-112-01/15-10/01 od 20. svibnja 2015.,
- da je Općine Marina, Općinskog načelnika donio Rješenja Klasa: UP/I-112-01/15-10/01, Urbroj: 184/02-04/60-15-1 od 08. srpnja 2015.,
- da je tužitelj protiv navedenih rješenja podnio tužbu Upravnom sudu te je donesena presude Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06. ožujka 2017. kojom su navedena rješenja poništena a koja presuda je potvrđena presudom Visokog upravnog suda RH br. Usž-1514/17-2 od 26. listopada 2017.,
- da je tužitelj zaključio radni odnos sa Marinskim komunalcem d.o.o. Marina u lipnju 2015. gdje je radio do 28.05.2019. na poslovima komunalnog radnika ,
- da su tužitelj i tuženik zaključili Sporazum 15.05.2019. ovjeren u potpisu kod javnog bilježnika Željene Biuk br.OV-2498/2019 od 24.05.2019.

12. Među strankama je sporno:

- je li čl. 2.st.1., 2. i 5 Sporazuma od 15.05.2019. ništetne i bez pravnog učinka, prema okolnostima slučaja,
- Ili je li tužitelj potpisanim Sporazumom tuženiku otpustio tuženiku dug koji je isti imao poradi poništenih rješenja,
- je li tuženik odgovoran za štetu koju tužitelj trpi kako imovinsku koja bi se sastojala u razlici između plaće koju bi tužitelj primao kod tuženika na radnom mjestu komunalnog redara i naknade plaće za vrijeme nesposobnosti za rad kraj činjenice da nije bio sposoban za rad na radnom mjestu komunalnog radnik na koje mjesto je premješten poništenim rješenjem tuženika, a isti ga nije vratio raditi na rad kod tuženika.

13. Iz rješenja Općine Marina Vlastitog pogona, Klasa: UP/I-112-01/15-10/01 od 20. svibnja 2015. razvidno je:

- toč.1. da je tužitelj bio zaposlenik tuženika i to Vlasitog pogona Općine Marina na radnom mjestu komunalni redar, te da se poradi ukidanja Vlasitog pogona zbog smanjenja broja izvršitelja utvrđenih Pravilnikom o unutarnjem redu Jedinog upravnog odjela Općine Marina ne mora rasporediti na drugo radno mjesto u Vlastitom pogonu i Jedinom upravnom odjelu jer nema slobodnog radnog mjesta,
- toč.2. da se isti utvrđuje neraspoređenim službenikom te se stavlja na raspolaganje Načelniku Općine Marina do rasporeda na radno mjesto u poduzeće Marinski komunalac d.o.o. a najviše u trajanju od tri mjeseca i dva tjedna nakon čega mu prestaje služba po sili zakona u Općini Marina,
- toč.3. utvrđuje mu se pravo na otpremninu
- toč.4. utvrđeno mu je pravo na naknadu plaću,
- toč.5. da nema potrebne dolaziti na posao
- toč.6. da se službenik za vrijeme trajanja raspolaganja trajno premješta na radno mjesto komunalni djelatnik- električar u roku od 5 dana od dana primitka ovog rješenja,
- toč. 7. ako službenik odbije premještaj i ne zaključi Ugovor o radu u roku od 5 dana od dana primitka rješenja, prestaje služba u Općini Marina na da kad je trebao početi raditi na novom radnom mjestu,
- Toč.8. ukoliko službenik potpiše ugovor o radu i javi se na radno mjesto u Marinskom komunalcu d.o.o. i započne s radom isti ostvaruje prava i obveze po osnovi radnog mjesta na koje je raspoređen a koja su jednaka pravima koje je isti ostvarivao u Općini Marina.

14. Rješenjem Općine Marina, Općinskog načelnika Klasa: UP/I-112-01/15-10/01, Urbroj: 184/02-04/60-15-1 od 08. Srpnja 2015., razvidno je da je Načelnik Općine Marina odbio žalbu tužitelja koju je isti podnio protiv rješenja Općine Marina Vlastitog pogona, Klasa: UP/I-112-01/15-10/01 od 20. svibnja 2015.

15. Uvidom u presudu Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06. ožujka 2017. razvidno je da je taj sud poništio kako rješenja Općine Marina Vlastitog pogona, Klasa: UP/I-112-01/15-10/01 od 20. svibnja 2015. tako i Rješenjem Općine Marina, Općinskog načelnika Klasa: UP/I-112-01/15-10/01, Urbroj: 184/02-04/60-15-1 od 08. Srpnja 2015. Iz obrazloženja presude proizlazi (str 4) kako je Visoki upravni sud RH presudom br. Usov -116/15/10 od 26.02.2016. ukinuo Pravilnik jer je usvojen zahtjev tužitelja za ocjenu zakonitosti općeg akta. Isto tako, je Visoki upravni sud RH svojom presudom br. Usov-126/15-8 od 26. veljače 2015. ukinuo Odluku o ukidanju Vlastitog pogona Općine Marina. Radi navedenog taj sud je utvrdio kako su donesena rješenja nezakonita, te da se tuženik u donošenju tih rješenja nije mogao pozivati prilikom odlučivanja o pravima, obvezama i pravnim interesima tužitelja u pravnoj stvari stavljanja na raspolaganje i premještaj tužitelja za vrijeme raspolaganja.

15.1. Za zaključiti je, kako je tuženik donesena nezakonita rješenja utemeljio na Pravilniku i Odluci o ukidanju Vlastitog pogona Općine Marina koji su nakon ocjene njihove zakonitosti ukinuti presudama Visokog upravnog suda RH-a od 26.02.2016. jer ista nisu postala nezakonita donesenim presudama već su to svojstvo imale od svojega donošenja jer je prilikom donošenja navedenog Pravilnika i Odluke učinjen propust koji te opće akte kao cjelinu čine nezakonitim.

16. Presudom Visokog upravnog suda RH br. Usž-1514/17-2 od 26. listopada 2017. potvrđena je presuda Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06. ožujka 2017. te su potvrđeni i razlozi njihovih poništenja.

17. Iz zaključenog Sporazuma zaključenog između tuženika, Općine Mrina i tužitelja od 15.05.2019. razvidno je da je:

- u čl. 1. utvrđeno kako je tužitelj bivši zaposlenik Općine Marina, te da je isti nakon ukidanja Vlastitog pogona zasnovano radni odnos na neodređeno vrijeme s trgovačkim društvom Marinski komunalac d.o.o., da je tužitelja pokrenuo više postupaka u cilju ostvarenja svojih prava iz radnog odnosa sa tuženikom te da tim sporazumom stranke pristupaju i konačno rješavanju svih međusobnih odnosa,
- čl. 2. tužitelj se bezuvjetno i neopozivo odriče prava i potraživanja po svim zakonskim osnovama naročito prava i potraživanja proizašlih iz radnog odnosa sa tuženikom te da neće protiv tuženika pokretati bilo kakve postupke u cilju realizacije svojih prava i potraživanja, da se bezuvjetno i neopozivo odriče svih svojih prava i potraživanja koja mu pripadaju temeljem svih odluka donesenih od strane svih nadležnih tijela u njegovu korist a protiv tuženika te da neće pokretati nikakve postupke u cilju izvršenja odluka donesenih u njegovu korist, da se posebno odriče prava na pokretanje bilo kakvih postupaka u cilju izvršenja presude Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06.03.2017., da se odriče zahtjeva za izvršenje presude Upravnog suda, da se odriče zahtjeva za izvršenje presude Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06.03.2017., kao i žalbe podnesene protiv rješenja upravnog suda u Splitu br. Usi-4/19-2 od 07.03.2019., te se obvezuje povući zahtjev za izvršenje presude i žalbu u protivnom tuženik je ovlašten temeljem sporazuma zatražiti obustavu navedenog postupka.

17.1. Za zaključiti je da je potpisanim Sporazumom samo tužitelj na sebe preuzeo obveze dok tuženik kao bivši poslodavac i osnivač Marinskog komunalca d.o.o., nije na sebe preuzeo niti jednu obvezu.

18. Iz iskaza tužitelja proizlazi:

- kako je kod tuženika radio od 1996. do 2015, na poslovima komunalnog redara kao službenik tuženika,
- da je zz tuženika donio rješenje kojom ga stavlja na raspolaganje, a prije donesenog rješenja Općina Marina je donijela Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu, protiv navedenih rješenja kao i Pravilnika pokrenuo je upravne postupke i sporove te su isti akti poništeni a posebno rješenje o prestanku njegove službe i stavljanje na raspolaganje, to rješenje je bilo poništeno presudom Upravnog suda a koja presuda je potvrđena presudom Visokog upravnog suda u Zagrebu, na temelju tih odluka Općina Marina me trebala vratiti na rad, što ista nije napravila,
- temeljem toga rješenja bio je prinuđen potpisati ugovor o radu sa Marinskim komunalcem za obavljanje poslova komunalnog radnika, to su bili fizički poslovi koje nije mogao obavljati radi zdrav. razloga radi čega je bio na bolovanju. Pun. Kruno Peronja ga je zastupao u postupku vraćanja na rad i to u više navrata, međutim načelnik Općine Marina uporno ga nije htio vratiti na posao. Obzirom da mu je egzistencija bila ugrožena te kako se nalazio na dugotrajnom bolovanju a morao je uzdržavati svoje članove obitelji, supruga je nezaposlena a sin student, pronašao je posao u SD županiji i to u Upravnom odjelu za graditeljstvo u kojem odjelu su hitno trebali radnici kao on jer su se vodili brojni postupci legalizacije u prostoru. Te poslove sam dobro poznao kao komunalni redar na tom području. SD županiji upravni odjel za graditeljstvo je Marinskom komunalcu d.o.o. uputio dopis tržeći njegovu suglasnost za njegov prelazak na rad u taj odjel,

- Marinski komunalac d.o.o je trgovačko društvo osnovano od Općine Marina jer u skupštini se nalazi načelnik općine. Tvrtka ima direktora a radni odnos se zasniva temeljem ugovora o radu. Inače, Marinski komunalac d.o.o. je nastao iz komunalnog pogona Općina Marina koji je ukinut radi osnivanja tog trgovačkog društva. Poslovi koji su se obavljali u komunalnom pogonu Općine Marine su se nastavili obavljati u Marinskom komunalcu. Obzirom da SD županija, Upravni odjel za graditeljstvo nije dobilo traženu suglasnost od Marinskog komunalca bio je pozvan u Marinski komunalac te mu je rečeno da ukoliko se odrekne svih potraživanja prema Općini Marina a koji proizlaze iz vođenih upravnih postupaka da će mi Marinski komunalac dati suglasnost, odnosno da će pristati na zaključenje sporazumnog prestanka radnog odnosa. To je bila čista ucjena. Naime, svi su dobro znali njegovu situaciju i egzistenciju a obzirom da mi je trebao posao, a novi poslodavac je trebao radnika odmah, potpisao je taj Sporazum sa Općinom Marina, nakon toga je potpisan i sporazumni raskid ugovora o radu sa Marinskim komunalcem d.o.o. a on je primljen na rad u SD županiji, gdje i sada radi.

- načelnik Općine nakon što je proglašen viškom i stavljen na raspolaganje te upućena rad u Marinski komunalac načelnik općine na njegovo radno mjesto komunalnog redara zaposlio Roka Matijaša, koji radi na tim poslovima i danas, a koji je te poslove učio od njega. Dakle, svi zaposlenici tadašnjeg Komunalnog pogona Općine Marine su dragovoljno prešli u Marinski komunalac d.o.o.no je on bio službenik jedinstvenog upravnog odjela i nije radio u komunalnom pogonu, iz kojeg razloga nije htio preći raditi u Marinski komunalac. U odnosu na plaću, plaća mu je u Marinskom komunalcu bila manja nego što je imao u Općini Marini.

- u Marinskom komunalcu je radio neke 4 g., od čega je više od 3 g. bio na bolovanju, zbog problema sa kralježnicom, trnule su mu ruke, poslove komunalnog radnika nisam mogao obavljati iz tih razloga. U Marinskom komunalcu nisu mu dali ni godišnji odmor, kao ni što nije dobivao ostala prava koja su isplaćivana ostalim radnicima, npr. božićnice, uskrsnice, te također nije dobio ni pomoć zbog dugotrajnog bolovanja. Poslovi komunalnog redara ne zahtijevaju fizički rad i te je poslove mogao obavljati i obavljao je 19 g. u Općini Marina, kroz koje razdoblje je rijetko bio na bolovanju, te je te poslove mogao obavljati i sa zdravstvenim problemima koje je ranije opisao, no kao komunalni radnik a zbog ovih zdravstvenih problema, koji poslovi iziskuju fizički rad, kao npr. kopanje, premještanje kamenja, poslovi za uređenje okoliša i sl. nije mogao obavljati, radi čega je bio na bolovanju. Između bolovanja koje je koristio dolazio bi raditi poslove komunalnog radnika, izlazio bi na teren no kako mu je te poslove bilo teško radoto radi zdravstvenog stanja opet bi odlazio na bolovanje, čak što više je dostavio poslodavcu uvjerenje spec. medicine rada da nije sposoban za obavljanje tih poslova. Međutim, poslodavac se nije obazirao na to. Protiv Marinskog komunalca nije pokretao nikakav postupak pred sudom ili negdje drugo a vezano za zaposlenje.

- nije mu poznato da bi pun. Kruno Peronja koji ga je zastupao u upravnim postupcima kontaktirao Općinu Marina ili Marinskom komunalcu u vrijeme njegova prelaska na rad u SD županiji. Ono što mu je poznato da su gosp. Tina Čelan i Marija Čizmić iz SD županije vodile prepisku i razgovore u vezi sa njegovim prelaskom iz Komunalca u SD županiji a o čemu postoji i e-mail prepiska. Decidiran je da nije odv. Kruni Peronji ovlastio da u njegovo ime vodi pregovore glede prelaska u SDŽ, zaključenja sporazuma sa Općinom Marina te sporazumnog raskida ugovora o radu,

- radni odnos u SDŽ je na neodređeno vrijeme, poslove koje obavlja u upravnom odjelu SDŽ su poslovi referenta službenika unutar kojih poslova obavlja poslove protokola, vođenja arhive i druge poslove po nalogu nadređenog službenika. Da nije našao ovo zaposlenje imao bi interes vratiti se na rad u Općinu Marina radi zaštite egzistencije,

ali kako se zaposlio nemam interesa vratiti se na rad u Općinu Marina. Nakon što sam prestao raditi u Općini Marina Roko Matijaš je nastavio obavljati moje poslove. Za vrijeme rada u SD županiji bio je na bolovanju nekih 10 dana.

18.1. Za zaključiti je da je tužitelj bio kod tuženika službenik i obavljao je poslove komunalnog radara 19 godina, ali je bio i sindikalni povjerenik i pokretao je postupka poništenja donesenog Pravilnika o unutarnjem redu, Odluke o ukidanju vlastitog pogona Općine Marina, pokrenuo je postupke radi poništenja Rješenja o njegovom stavljanju na raspolaganje, na koji način se suprotstavio Načelniku Općine Marina, da je radi zaštite egzistencije svoje obitelji i sebe potpisao ugovor sa Marinskim komunalcem d.o.o., čiji je osnivač tuženika, poslove da nije mogao radi zdravstvenog stanja obavljati radi čega je bio na bolovanju, da je sam tražio novi posao u SD, da je potpisao Sporazum kako sa tuženikom jer je bio ucijenjen jer mu je radi prelaska na rad u SD trebala suglasnost Marinskog komunalca d.o.o. koji je to uvjetovao zaključenjem Sporazuma kojim se isti odrekao svih potraživanja i prava posebno vraćanja na rad i svih drugih potraživanja vezana za to, dakle i ovopredmetno potraživanje isplate razlike plaće koju bi ostvarivao da je nastavio raditi kao komunalni redar kod tuženika i one koju je ostvarivao kod Marinskog komunalca, tj naknade bolovanja.

19. ZZ tuženika Ante Mamut u svom iskazu navodi da je načelnik općine od 2009. do dana davanja iskaza, da je tužitelj obavljao poslove komunalnog redara - komunalni referent u jedinstvenom komunalnom odjelu Općine Marina, nije obavljao poslove niti je radio u komunalnom pogonu u kojem su se obavljali poslovi kao npr. čišćenje ulica, uređenje parkova, uređenje groblja, održavanje infrastrukture i sl., prije odvajanja i osnivanja Marinskog komunalca, poslove komunalnog redara osim tužitelja obavljao je i Anđelko Pažanin i Roko Matijaš, dok je Mladen Bašić obavljao poslove referenta u Općini, Roko Matijaš i tužitelj su proglašeni viškom te raspoređeni na rad u Marinski komunalac, dok su Anđelko Pažanin i Mladen Bašić nastavili obavljati poslove kao komunalni referenti po potrebi Općine Marina. Obzirom da je tužitelj zasnovao radni odnos sa Marinskim komunalcem d.o.o., čiji je on kao zz tuženika predsjednik skupštine, a obzirom da presude Upravnog suda nemaju takav sadržaj da nalažu vraćanje na rad, time da Općina Marina nije imala interesa vratiti ga na rad. U vrijeme kada se tužitelj obratio direktoru Marinskog komunalca da bi prešao na rad u SDŽ, o čemu ga je izvijestio direktor Marinskog komunalca, želeći opet zaštititi interes Općine Marina, direktoru Marinskog komunalca je sugerirao da tužitelj da izjavu da nema potraživanja prema Općini Marina temeljem presuda Upravnog suda u Osijeku i Visokog upravnog suda u Zagrebu, te da tek nakon toga može zaključiti sporazumni raskid ugovora o radu sa tužiteljem, sve je radio da bi zaštitio interese Općine Marina.. Roko Matijaš se vratio na rad u Općinu Marina krajem 2016. ili početkom 2017. na obavljanje poslova komunalnog referenta, da bi potom sredinom 2021. postao zamj. pročelnice jedinstvenog upravnog odjela jer se ista nalazi na porodičnom dopustu. I on upravo kao i Anđelko Pažanin je po potrebi je obavljao poslove komunalnog redara i komunalnog referenta. Općina marina je osnovala Marinskog komunalca jer smo počeli zbrinjavati krupni komunalni otpad a tim se mogu baviti samo trg. društva, zbog toga su dio djelatnika iz općine Marina u želji da formiramo takvo trg. društvo prebacili u novoosnovano društvo Marinski komunalac. Tužitelj je po struci električar, dok su Anđelko Pažanin i Mladen Bašić, koje je zatekao na radu u Općini Marina kada je postao načelnik, imali višu ili visoku stručne spreme ekonomskog smjera, pa su mu odgovarali obzirom na poslove javne nabave i sl. više nego tužitelj koji je više radio na terenu, radi čega je ovu dvojicu ostavio na rad u općini Marina. Tekst sporazuma

kojim se reguliraju svi odnosi Općine Marina i tužitelja je sastavila pročelnica općine Marina a isti je dan na uvid odvj. Kruni Peronji koji je inzistirao da se tužitelju omogući zasnivanje radnog odnosa u SDŽ. U vezi sa sporazumom zaključenog između Općine Marina i tužitelja 15.5.2019. nije razgovarao sa tužiteljem jer sa njim ne komunicira od 2015. kao to nije razgovarao niti sa odvj. Krunom Peronjom. U vezi sa tim sporazumom i sporazumnim raskidom ugovora o radu tužitelja sa Marinski komunalac razgovarao je direktor Dragan Jakus, tekst sporazuma od 5.5.2019 je potpisao i nisam imao primjedbi na isti. U Općini Marina nije bilo poslova za tužitelja nakon što je poništeno rješenje te nije imao potrebe vratiti ga na rad. Inače, nakon proteka nekog vremena a po potrebi Općine imali smo namjeru vratiti tužitelja i Roka na rad u Općinu, no kako je isti tužio općinu više nije imao potrebe za njegovim radom jer je isti bio na bolovanju 4 godine. Na natječaj temeljem kojeg se vratio na rad u Općinu Marina Roko Matijaš, tužitelj se nije javio. Roko je inače visoke stručne sprede građevinske struke. Obzirom da sa tužiteljem nije komunicirao ni pismeno ni usmeno, nije ga mogao ni ucijeniti glede prestanka radnog odnosa u Marinskom komunalcu uvjetovan sa zaključenjem sporazuma od 15.5.2019.

19.1. Iz navedenog iskaza zz tuženika za zaključiti je da je tužitelj radio na poslovima komunalnog redara, na kojim poslovima su radili uz tužitelja Anđelko Pažanin i Roko Matijaš, da zz tuženika nije imao namjeru vratiti tužitelja na rad jer je vodio postupke protiv tuženika tj Općine Marina, da je do osnivanja Marinskog komunalca d.o.o. došlo radi potrebe zbrinjavanja krupnog otpada, da je osim tužitelja u Marinski komunalac d.o.o. razmjestio i Roka Matijaša, koji se vratio na rad u Općinu Marina 2016. ili 2017., a da je Anđelka Pažanina i Mladena Bašić, ostavio na radu u Općini Marina jer su imali višu ili visoku stručne sprede ekonomskog smjera, pa su djelom obavljali oslove službenika a po potrebi poslove komunalnog redara, da je sugerirao direktoru Marinskog Komunalca d.o.o. u trenutku kada je tužitelj tražio suglasnost radi prelaska na rad u SDŽ da se isti odrekne svim prava i potraživanja u svezi sa poništenim rješenjima tj presudama Upravnih sudova, a radi kojih postupaka kao i poništenja Pravilnika i odluke o ukidanju vlastitog pogona Općine Marine ne razgovara od 2015., što ne znači da svojim utjecajem kao zz tuženika tj Načelnik Općine Marina te predsjednik uprave Marinskog komunalca d.o.o. nema utjecaja na odluke direktora Marinskog komunalca d.o.o., koji je upravo radi toga tražio od tužitelja da potpiše predmetni Sporazum ukoliko želi dobiti suglasnost za prelazak na rad u SDŽ. Za takvo što zz tuženika nije niti morao razgovarati niti pregovarati sa tužiteljem već je koristeći svoj autoritet te položaj nadređenog utjecao na zz Marinskog komunalca d.o.o. Osim toga, u manjem mjestu kao što je to Općina Marina, svi dobro znaju egzistencijalnu situaciju, pa su tako i zz tuženika kao zz Marinskog komunalca d.o.o. znali situaciju tužitelja, da on sam radi, da mu je supruga nezaposlena a sin da studira izvan Općine Marine. Dakle, iskoristili su tužiteljev položaj slabije strane u pregovoru prilikom prelaska na rad u SDŽ te uvjetovali davanje suglasnosti za prelazak na rad u SDŽ odricanjem od svih prava i potraživanja prema Općini Marina.

20. U postupku saslušani svjedok Dražen Jakus, inače zz Marinskog komunalca d.o.o., navodi:

- da je 1.7.2014. osnovana tvrtka Marinski komunalac d.o.o. za obavljanje komunalnih poslova Općine Marina, osnivač Marinskog komunalca je Općina Marina a načelnik općine predstavlja skupštinu Marinskog komunalca d.o.o., tužitelj je radni odnos sklopio temeljem ugovora o radu kao komunalni djelatnik koji je po opisu poslova trebao raditi na održavanju i čišćenju javnih površina, tužitelj nije osporavao potpisani ugovor o radu niti je tražio zaštitu, tužitelj je počeo raditi 2.6.2015. da bi već 10.6.2015.

otvorio bolovanje, na bolovanju je bio cijelo vrijeme do potpisivanja sporazumnog raskida ugovora o radu, po njemu on je bio na lažnom bolovanju a kako je bio sindikalni povjerenik pa je pred sudom pokrenuo postupak kojim sudska odluka nadomješta suglasnost koja je potrebna pri otkazivanju ugovora o radu sindikalnom povjereniku, koji postupak je dovršen i dobili su presudu kojim se nadomješta ta suglasnost, on tužitelju ne bih dao suglasnost već bi mu dao otkaz ugovora o radu. Naime, prilikom zapošljavanja u Marinskom komunalcu svi radnici pa tako i tužitelj su bili poslani medicini rada te je isti bio sposoban za obavljanje poslova komunalnog djelatnika, ali nakon 18 mj. bolovanja, da ga je poslao na provjeru njegove radne sposobnosti te isti od spec. med. rada ocijenjen kao nesposoban za obavljanje poslova komunalnog radnika;

- u sastavljanju sporazuma o raskidu ugovora o radu sudjelovao je i odv. Kruno Peronja te zaposlenici Marinskog komunalca i on, o tom sporazumnom raskidu znao je i načelnik općine, a da on je bio upoznat sa sporazumom koji je prethodno zaključila Općina Marina sa tužiteljem,

- u vezi sa prelaskom tužitelja na rad SDŽ Marinskom komunalcu se obratila upravo SD Županija sa informacijom da bi tužitelj prešao na rad kod njih, sporazumni raskid ugovora o radu sa tužiteljem potpisao je iz razloga što se isti u tom sporazumu odrekao svih potraživanja koje ima prema Marinskom komunalcu. Marinski komunalac. je komunicirao sa SDŽ sve u svezi sa prelaskom tužitelja na rad u Županiju, o čemu uostalom i postoji i e-mail prepiska a on je njegov prelazak uvjetovao da se odrekne svih potraživanja kao i sudskih sporova prema Marinskom komunalcu, točno je da je uvjet za dobivanje suglasnosti bilo da tužitelj potpiše Sporazum sa Općinom Marina da bi sporazumno raskinuo ugovor sa Marinskim komunalcem, .

- svi sporazumi koje je tužitelj potpisao, bilo sa Općinom marinom bilo sa Marinskim komunalcem, su bili pregledani od strane pun. tužitelja, nije bilo nikakvih primjedbi od strane tužitelja i njegovog punomoćnika, Sporazume smo trebali potpisati zajedno u JB no, tužitelj i njegov pun. su vremenski potpisali prije nego ja i načelnik općine.

20.1. Iz iskaza zz Marinskog komunalca d.o.o., za zaključiti je da je uvjet za dobivanje suglasnosti za prelazak tužitelja na rad u SDŽ bilo potpisivanje prvo Sporazuma sa tuženikom a potom sa Marinskim komunalcem d.o.o. a kojim sporazumima se tužitelj odrekao svih prava i potraživanja na temelju ranije dobivenih presuda koje su bili poništene. Da je tužitelj bio u podređenom čak što u neželjenom položaju kod tuženika a posljedično i kod Marinskog komunalca d.o.o. i to zbog činjenice poništenja Pravilnika i odluke o ukidanju vlastitog pogona a potom rješenja o njegovom raspolaganju Načelniku Općine Marina, te činjenice da je isti to poduzimao kao sindikalni predstavnik koji se usprotivio tome tražeći provođenje zakonite procedure, razvidno je što je zz Marinskog komunalca d.o.o. zbog učestalog dugotrajnog bolovanja tužitelja, koji je pokušao obavljati poslove komunalnog radnika-elektroničara, ali je zbog zdravstvenog stanja odlazio na bolovanje, i kraj utvrđenja specijaliste medicine rada da isti nije sposobna za obavljanje poslova komunalnog radnika, namjeravao dati otkaz, ne obazirući se na njegovo zdravstveno stanje, upravo pod utjecajem zz tuženika. Stoga, se ranija ocjena iskaza zz tuženika i njegovog utjecaja i evidentne ucjene spram tužitelja, ukazuje točnim. Naime, razvidno je sprega između zz tuženika i zz Marinskog komunalca d.o.o. te položaj podređenosti ovog potonjeg jer je zz tuženika predsjednik uprave istoga te zastupan osnivača.

21. Iz iskaza Tonča Frlete, koji je kao nadređeni voditelj komunalnog pogona Općine Marina prešao u Marinskog komunalca i to u lipnju 2015. baš kao tužitelj, te je tamo je nastavio obavljati poslove voditelja-koordinatora odjela i radnih jedinica, proizlazi:

- da je tužitelj kod općine Marina radio u komunalnom pogonu, nije radio u jedinstvenom upravnom odjelu Općine na komunalnim poslovima, na tim poslovima je radi Pažanin i Bašić kojima nikada nisam bio nadređen. Uz tužitelja koji je obavljao poslove komunalnog redara prešao je na rad i Roko Matijaš koji je također bio komunalni redar, tužitelj je prelaskom na rad u Marinski komunalac zaključio ugovor o radu za obavljanje poslova komunalnog radnika koji obavlja i razne poslove a po potrebi sukladno njegovoj struci i elektronične poslove, no, tužitelj je tijekom radnog odnosa u Marinskom komunalcu bio cijelo vrijeme na bolovanju,
- poslovi komunalnog redara ne zahtijevaju fizički rad dok poslovi komunalnog radnika traže fizički rad, obzirom na sistematizaciju i opis poslova (održavanje javnih površina, čišćenje istih, čišćenje groblja i sl.) u razdoblju od osnivanja Marinskog komunalca poslove komunalnog redara, po potrebi kako mi se čini Anđelko Pažanin, sada za Općinu te poslove obavlja Roko Matijaš, tužitelj nikada nije osporavao ugovor o radu koji je zaključio sa Marinskim komunalcem, niti je nije tražio izmjenu ugovora o radu na način da ga se izuzme od fizičkog rada, prilikom prelaska na rad u Marinski komunalac tužitelj je bio sposoban za rad, kako je to utvrdila medina rada.
- što se pak tiče komunikacije između SDŽ i Marinskog komunalca a glede prelaska tužitelja na rad u SDŽ mail prepisku vodio on sve u dogovoru i sa znanjem direktora Marinskog komunalca, u kojoj komunikaciji sudjelovali su osim njega, odv. tužitelja Kruno Peronja, sudjelovali i Tina Čelan, Marija Čizmić i Mario Radeveljić djelatnici SDŽ,
- djelatnici SDŽ su i poslali prijedlog sporazuma o prelasku tužitelja na rad u županiju,
- Marinski komunalac d.o.o. je pristao raskinuti ugovor o radu sa tužiteljem ali na način da tužitelj uredi svoje prethodne odnose i eventualna potraživanja koje je imao sa Općinom Marina koja je osnivač Marinskog komunalca, kao i da tužitelj nema nikakvih potraživanja iz radnog odnosa prema Marinskom komunalcu,
- da je Kruno Peronja požurivao potpisivanje tih sporazuma,
- Sporazumni raskid ugovora o radu između tužitelja i komunalca je sastavljen u Marinskom komunalcu, sporazum tužitelja i općine Marina je sastavila pročelnica Općine Marina a te sporazume je trebalo potpisati isti dan,
- pun. tužitelja nije imao primjedbi na tekstove sporazuma između tužitelja i Općine Marine i tužitelja i Marinskog komunalca, čak je i požurivao potpisivanje istih.

21.1. Ocjenom gornjeg dokaza za zaključiti je da je tužitelj kod tuženika obavljalo poslove komunalnog redara, time da iz ranijeg iskaza zz tuženika proizlazi da isti nije radio u pogonu Općine Marina, kako to navodi ovaj svjedok, time da poslovi komunalnog redara nisu fizički poslovi kao poslovi komunalnog radnika, za koje poslove je tužitelja potpisao ugovora, time da i ovaj svjedok potvrđuje da je tužitelj dosta vremena bio na bolovanju, da nije poduzimao radnje protiv istoga radi svoje zaštite niti je tražio poštedu fizičkog rada, da je isti bio sposoban za rad prilikom prelaska kod Marinskog komunalca, da je ovaj svjedok vodio email komunikaciju glede tužiteljeva prelaska na rad u SDŽ, u kojem je bili uključeni kako odv. Kruno Peronja, tako i djelatnici SDŽ, da je tekst Sporazumnog raskida ugovora o radu sa Marinskim komunalcem d.o.o. sastavljen kod njega, a Sporazum tužitelja sa tuženikom je sastavila pročelnica Općine Marina, time da je uvjet sporazumnom raskida ugovora o radu bilo potpisivanje Sporazuma sa Općinom Marina.

22. Iz iskaza saslušanih svjedoka Marije Čizmić, koja je obavljala poslove pročelnice upravnog odjela SDŽ za poslove županijske skupštine i pravna pitanja, Tine Čelan, koja obavljala poslove u SDŽ kao službenica, i koja je neposredno kontaktirala sa Marinskim komunalcem d.o.o. i Maria Radeveljića, koji je obavljao poslove Pročelnik Upravnog odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje SDŽ, suglasno u bitnome proizlazi da je SDŽ doznao da je tužitelj na raspolaganju a trebao im je upravo takav profil djelatnika obzirom na opsežne poslove oko legaliziranja objekata, inicijalni dopis poslala je županija, a koji je bio upućen Marinskom komunalcu, u kojem se tražila njihova suglasnost o njegovom prelasku, na inicijalni dopis Marinski komunalac je odgovorio da se slaže sa njegovim prelaskom. Inače, takva mogućnost prelaska djelatnika iz radno odnosa iz trg. društva čiji je osnivač jedinica lokalne samouprave je regulirano Zakonom o službenicima i namještenicima u organima jedinice lokalne samouprave. Dakle, takav premještaj je u skladu sa zakonom i prakticira se u SDŽ. Uvijek bi se trebalo raditi o sporazumnom prelasku djelatnika, da je i njegov poslodavac suglasan za prelazak na rad u tijelo javne vlasti, kako je prošlo više vremena nego što je to uobičajeno u sličnim slučajevima, doznali se da je tužitelj trebao potpisati Sporazum sa Općinom Marina radi reguliranja njihova odnosa, inače prilikom ovakvog prelaska ne zaključuje se sporazum o prijemu u službu, ne provodi se natječaj jer je Marinski komunalac osnovan od strane Općine Marina kao tijela javne vlasti a tužitelj nam je odgovarao sukladno s njegovim radnim iskustvom i stručnoj spremi. kada SDŽ traži djelatnika na prelazak na rad u SD Županiju nije im bitno je li on na raspolaganju ili radi već da isti iskaže volju i spremnost na prelazak na rad u Županiju.

23. Iz iskaza u postupku saslušane svjedokinje Darije Najev Jurač, koja je obavljala poslove Pročelnice Jedininstvenog upravnog odjela u Općini Marina gdje sam počela raditi 2015., kada tužitelj više nije radio u Općini Marina, u bitnome proizlazi da je nju o prelaskom tužitelja na rad u SD Županiju izvijestio dir. Marinskog komunalca koji me obavijestio da SD Županija ima namjeru preuzeti tužitelja na rad, inače Općina Marina je osnivač Marinskog komunalca a načelnik Općine predstavlja skupštinu Marinskog komunalca, o toj namjeri tužiteljevog prelaska u SD Županiju obavijestila sam načelnika Općine koji me je pitao ima li tužitelj kakvih potraživanja prema Općini Marina, te ukoliko ima da sastavim sporazum po kojem bi se isti odrekao svih eventualnih potraživanja kao i vođenja budućih postupaka a u vezi sa sporom koji je imao sa Općinom Marina kao prethodnim poslodavcem, tekst sporazuma je sastavila ona, da je odvjetnik tužitelja Kruno Peronja požurivao, nije sigurna je li njemu prosljedila tekst sporazuma između Općine Marina i tužitelja, nema spoznaje da bi potpisivanje toga sporazuma između tužitelja i Općine Marina bio uvjet da sporazum i prelazak tužitelja na rad u SD Županiju, postupala je po nalogu načelnika tuženika, tužitelj nije dolazio u njezin ured poradi tog Sporazuma, a sa odvjetnikom Krunom Peronjom je razgovarala o vremenu potpisivanja sporazuma i kod kojeg Javnog bilježnika, sa presudama Upravnog suda koje je vodio tužitelj je upoznata i njima nema naloga za vraćanje tužitelja na rad.

23.1. Dakle, Pročelnice Jedininstvenog upravnog odjela u Općini Marina sastavila je Sporazum po nalogu zz tuženika na način da se isti odrekao svih eventualnih potraživanja kao i vođenja budućih postupaka a u vezi sa sporom koji je imao sa Općinom Marina kao prethodnim poslodavcem, u koju svrhu je sastavila taj Sporazum da nije bila upoznata.

24. Iz Uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti radnika od 12.12.2016. izdanog od strane Specijalističke ordinacije medicine rada Inge Kačić proizlazi da je tužitelj nesposoban za obavljanje poslove komunalni djelatnik- razni – elektronički poslovi (str 55) po toč

1, 16 , iz Uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti radnika od 11.03.2019. izdanog od strane Specijalističke ordinacije medicine rada Lucijane Krželj.

25. U postupku je izveden dokaz vještačenjem od strane stalnog sudskog vještaka medicine rada Marije Muše Danielov od 23.11.2022. (sr 170-173) koja je isti dala na temelju spisu dostavljene dokumentacija, zdravstvenog kartona tužitelja te po pravilima svoje struke, uzimajući u obzir opis poslova komunalnog redara i poslova komunalnog radnika, zaključuje da sve navedene privremen radne nesposobnosti koje je odobravalu liječnica obiteljske medicine tužitelju u razdoblju od 10.06.2015. do 23.05.2019. bile su opravdane, obzirom na dijagnoze bolesti od kojih se liječio i posljedični funkcijski status vratne kralježnice i desne ruke poradi kojih bi da je ostao raditi na radnom mjestu komunalni djelatnik u Marinskom komunalcu postojala opasnost od nastanka invalidnosti, Da je tužitelj ostao raditi na radnom mjestu komunalni redar kod tuženika ili sličnom radnom mjestu, bez posebnih uvjeta na radu iste bi mogao obavljati bez potrebe za privremenom radnom nesposobnošću osim u slučaju povremen moguće akutizacije bolesti ili provođenje aktualne fizikalne terapije.

25.1. Obzirom da je tuženik imao primjedbi na nalaz i mišljenje imenovane vještakinja ista je dala dopunu tog nalaza i mišljenja usmeno na ročištu od 03.10.2023. u kojem ista otklanja prigovore tuženika te ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenje koje je dala 21. studenoga 22. a koji je potpuno i temeljito potkrijepljeno činjenicama iz cjelokupne dokumentacije iz spisa i uključujući medicinske dokumentacije, uključujući i pravila struke. Ističe, kako pun. tuženika nema stručna znanja kojim bi procjenjivala stručna znanja medicine rada koja je ovlašten vještačiti sukladno zakonu o zdravstvenoj zaštiti (21.6, čl.,23, čl.24) sukladno pravilniku o pravima i načinu ostvarivanja prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja iz slučaja bolesti u svezi s radom, uredbi o metodologijama vještačenja, (NN 96/23) i Pravilniku o specijalističkom usavršavanju specijalista medicine rada i sporta (NN 96/22 prilog 2 toč. 25) posebne kompetencije i odjeljak 2 znanstveni temelj. Dijagnoze koje tužena nabroja a koje se pojavljuju tijekom bolovanja koje nisam spomenula u svom nalazu i mišljenju nisu relevantne za ocjenu radne sposobnosti jer je kroz period kad se one navode u kartonu tužiteljeva glavna dijagnoza pod kojem je bolovanje vođeno M50(prema međunarodnoj klasifikaciji bolesti). Rad na poslovima komunalnog redara koje je navela u zaključku ranijeg nalaza i mišljenja nisu poslovi s posebnim uvjetima na radu, radi se o administrativnim poslovima pa je tužitelj sa svim navedenim bolestima u periodu do lipnja 2015. radio kao komunalni redar te bio ukupno od 7,5 godina samo 65 dana na bolovanju. Radi se o poslovima za čiju sposobnost nije potreban ni prethodni ni redovni pregled medicine rada. Vještakinja da je vidjela sve dijagnoze od kojih je liječen tužitelj tijekom privremene radne nesposobnosti nakon rasporeda na radno mjesto komunalnog redara, ali da je privremena radna nesposobnost vođena pod dijagnozom M 50. Da nije bilo te dijagnoze onda bi za vrijeme operativnog liječenja prostate, akutne upale sinusa bilo otvoreno bolovanje. Nadalje, liječnici obiteljske medicine otvaraju bolovanje, a kontrolori HZZO kontroliraju dužinu i opravdanost. Pri tome im je najvažniji faktor opis radnog mjesta. Bolovanje se pod istom dijagnozom može otvoriti , u slučaju tužitelja , tek u slučaju potrebe za fizikalnom terapijom ili jake akutizacije bolova kako je to navedeno od strane kontrolorke.

25.2. Ovaj sud nalaz i mišljenje vještaka medicine rada drži stručnim, relevantnim i vjerodostojnim jer je utemeljenim na pravilima struke, na medicinskoj dokumentaciji, zdravstvenom kartonu tužitelja, time da tuženik svojim istaknutim prigovorima nije doveo u sumnju zaključak vještaka. Naime, iz istoga proizlazi da je tužitelj bio radno sposoban obavljati poslove komunalnog redara ali ne i poslove komunalnog radnika,

te da je isti nastavio obavljati te poslove da bi postojala opasnost od nastanaka invalidnosti za koju bi bio odgovoran poslodavac. Dakle, može se zaključiti kako je tuženik poništenim rješenjima Općine Marina, Općinskog načelnika Klasa: UP/I-112-01/15-10/01, Urbroj: 184/02-04/60-15-1 od 08. Srpnja 2015., i Rješenjem Općine Marina Vlastitog pogona, Klasa: UP/I-112-01/15-10/01 od 20. svibnja 2015., na temelju presude Upravnog suda u Osijeku br. Usl-1010/16-13 od 06. ožujka 2017., presude Visokog upravnog suda RH br. Usž-1514/17-2 od 26. listopada 2017., postupio protupravno a što je imalo za posljedicu tužiteljevo dugotrajno bolovanje jer isti nije bio sposoban za rad na radnom mjestu komunalnog radnika.

26. Sud je u postupku izveo dokaz vještačenjem od strane stalnog sudskog vještaka za financije Marijana Jovića koji je sačinio nalaz i mišljenje po pravilima struke od 09.05.2024. , na temelju spisu dostavljene dokumentacije, porezna kartica tužitelja za primitke od nesamostalnog rada ostvarenog kod tuženika u 2015-oj godini, iz navedene je kartice evidentno da je u posljednja četiri mjeseca prije utuženog perioda tužitelj primao bruto plaću u iznosu od cca 7.609,00Kn, a koji iznos plaće koristio i za izračun potencijalne plaće u narednom periodu, uz primjenu zakonski propisanog iznosa osobnog odbitka. S obzirom na nedostatak drugih dokaza nisam povećavao plaću tužitelja za period tužbenog zahtjeva, porezne kartice tužitelja za primitke od nesamostalnog rada ostvarenog kod Marinski komunalac d.o.o. u 2015, 2016, 2017, 2018 i 2019. godini, podataka o isplaćenim naknadama plaće od strane HZZO-a za 2015,2016,2017,2018i 2019. godinu, prikazano mjesečno. Iz poreznih kartica i podataka HZZO-a je jasno evidentiran iznos isplaćene plaće i naknade za vrijeme bolovanja koje je tužitelj primao. Stoga je izračun izgubljene zarade bio jednostavno izračunati oduzimanjem ostvarenih primanja tužitelja po svim osnovama od primanja koja bi ostvario da je nastavio raditi kod Općina Marina pod jednakim uvjetima. U tablici br 1. prikazan je izračun izgubljene zarade u bruto i neto iznosu. Važno je napomenuti kako je naknada za bolovanje isplaćena odstrane HZZO-a jednaka u bruto i neto iznosu.

26.1. Vješak zaključuje da je tužitelj zbog manjih prihoda od onih koje bi ostvario kod tužitelja po uvjetima prije tužbenog zahtjeva u periodu od rujna 2019 do svibnja 2019 godine izgubio zaradu u ukupnom bruto iznosu od 29.131,13 Eur, odnosno ukupnom neto iznosu 20.579,08Eur. Time da su iznosi po mjesecima su prikazani u stupcima 14 i 15 tablice br. 1 Nalaza.

26.2. Dakle, iznos izgubljene zarade tj šteta koju tužitelj trpi zbog protupravnog učinka tuženika iznosi upravo onoliko koliko je tužitelj potraživao u točki III izreke ove presude.

27. Sud je u postupku izveo i dokaz vještačenjem od strane stalnog sudskog vještaka psihijatra dr Sanje Batine od 07.03.2025. , koja je svoj nalaz i mišljenje dala uvidom u sudski spis, medicinsku dokumentaciju koja priliježe spisu , obavljenim neposrednim pregledom i intervjuom sa tužiteljem Borisom Božanom nedvojbeno zaključuje:

- da su psihičke smetnje a koje su dijagnosticirane u medicinskoj dokumentaciji i u nalazima psihijatra , kao i tijekom neposrednog psihijatrijskog pregleda tužitelja, u uzročno posljedičnoj vezi sa predmetnom pravnoj stvari,

- da iz dostupne medicinske dokumentacije ne nalazim da je imao zdravstvenih problema s naslova moje specijalnosti prije ove predmetne pravne stvari. Međutim od svibnja 2015., a nakon navedenog postupanja tuženika prema tužitelju u radnoj sredini

u redovitom je bio ambulantno tretmanu psihijatra pod dijagnozama Poremećaj prilagodbe, Anksiozno depresivnog stanja, Reakcije na stres. Tijekom cjelokupnog liječenja primao je preporučenu terapiju koju je redovito predizao . Opisivane smetnje su uglavnom odgovarale poremećaju prilagodbe i posljedičnom anksiozno - depresivnom sindromu kao izrazu iscrpljenosti prilagodbenim mogućnostima. Navedeno se potvrđuje u kliničkim opisima psihijatra prema postojećoj medicinskoj dokumentaciji od 2015., kao i postavljenim dijagnozama, kao i neposrednim kliničkim pregledom psihijatra stalnog sudskog vještaka. U početku je bila postavljena dijagnoza Reakcije na stres i Anksiozno depresivni poremećaj a potom poremećaj prilagodbe, te imajući u vidu kontinuitet tih smetnji kao izrazu iscrpljenosti prilagodbenim mogućnostima.

- da je mišljenja da su zbog tog postupanja, tužitelju povrijeđena prava osobnosti na dostojanstvo, čast, ugled, privatnost osobnog života, kao i zbog povrede prava na duševno zdravlje remeđenjem dotadašnjeg duševnog mira.

27.1. Temeljem gore navedenog može se potvrditi da je tužitelj trpio psihičke posljedice i da je kod tužitelja objektivno ustanovljeno postojanje duševnih boli zbog povrede osobnosti. U opisanoj kliničkoj slici tu bol izražavaju simptomi depresije, anksioznosti, nesanice, socijalnog povlačenja, osjećaja bezizlaznosti, bespomoćnost , osjećaj ugroženosti i nanesene nepravde, gubitak samopouzdanja beznađe, reduciranih voljno nagonskih dinamizama , gubitak sigurnosti u svim interpersonalnim reakcijama. Većina tih osjećanja javili su se po Rješenju kojim mu prestaje služba po sili zakona u Općini Marina i te su smetnje uvjetovale da je tužitelj zatražio stručnu psihijatrijsku pomoć . Ta bol se postupno reducirala nakon javljanja psihijatrima kao i provedenog psihofarmakološkog tretmana. Napominje se da je zbog navedenog došlo i do oštećenja kvalitete života tužitelja, sa teškoćama socijalizacije uz osjećaj patnje , stalnim psihijatrijskim kontrolama, uzimanju lijekova, promjenom života, egzistencijalnim problemima. Nakon satisfakcije u vidu dobivenog spora protiv tuženika za očekivati je da se intenzitet tih osjećanja smanjiti a potom protokom vremena i prorijediti . Realno je za očekivati da de vremenom takvo reagiranje potpuno nestati.

28. Mjerodavno pravo koje u ovoj pravnoj stvari primijeniti je odredbe:

- članka 4 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18., 126/21., 114/22., 156/22, 143/25, 155/23 - dalje ZOO) kojom je propisano da u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja,

- članka 6. istog zakona, kojom je propisano da je zabranjeno ostvarivanje prava iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato,

- članka 8. kojom je propisano da je svatko dužan uzdržati se od postupka kojim se može drugome prouzročiti šteta,

- članka 203. istog zakona kojom je propisano u st.1. da obveza prestaje kad vjerovnik izjavi dužniku da neće zahtijevati njezino ispunjenje, a dužnik se s tim suglasi, a st.2. da za pravovaljanost toga sporazuma nije potrebno da bude sklopljen u obliku u kojem je sklopljen posao iz kojega je obveza nastala,

- članka 206. istog zakona kojom je propisano da opći otpust dugova gasi sve vjerovnikove tražbine prema dužniku, osim onih za koje vjerovnik nije znao da postoje u trenutku otpusta,

- odredba članka 249. istog zakona kojom je propisano u st. 3. da izjava volje mora biti učinjena slobodno i ozbiljno,

- članka 273. istog zakona kojom je propisano st. 1. da pobude iz kojih je ugovor sklopljen ne utječu na njegovu valjanost a st.2. ali ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, ugovor će biti bez učinka,.

- članka 322. istog zakona kojom je propisano u st.1. da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo,

- članka 329. istog zakona kojom je propisano u st.1. da je ništetan ugovor kojim netko, koristeći se stanjem nužde ili teškim materijalnim stanjem drugog, njegovim nedovoljnim iskustvom, lakomislenošću ili zavisnošću, ugovori za sebe ili za nekog trećega korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je on drugom dao ili učinio, ili se obvezao dati ili učiniti, st.2 da se na zelenaški ugovor na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o posljedicama ništetnosti i o djelomičnoj ništetnosti ugovora a st.3. da oštećena strana može podnijeti zahtjev za smanjenje obveze na pravičan iznos u roku od pet godina od sklapanja ugovora,

- člankom 1046. šteta je opisana kao umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprečavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta) dok je odredbom članka 1095 propisano st.1. da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja,

- članka 19. stavka 2. ZOO-a pod pravom osobnosti u smislu ovog zakona se podrazumijeva pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast i dostojanstvo, ime i privatnost osobnog i obiteljskog života, sloboda i dr.

- člankom 1100. ZOO-a propisano je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, pa i kad nje nema, vodeći pritom računa o jačini i trajanju fizičkih bolova, duševnih bolova i straha, te cilju kojem služi ta naknada. Pri odlučivanju o zahtjevu za naknadu neimovinske štete, te o visini njezine naknade, sud će voditi računa o značenju povrijeđenog dobra i cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom prirodom i društvenom svrhom,

- članka 111. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17 - dalje ZR), st. 1. propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

29. U odnosu na utvrđenje ništetnosti odredbe čl.2. st.1. , 2. i 5. Sporazuma od 15.05.2019.

Ovaj sud u ovoj gore utvrđenoj činjeničnoj situaciji drži kako Sporazum ni u kom slučaju ne bih tumačio kao tužiteljev oprost duga prema odredbama članka 203. 206. ZOO-a, jer je isti zaključen tj ista izjava volje tužitelja je dana iako je znao za nedopuštenu pobudu tuženika prilikom zaključenja tog Sporazuma. Naime, da bi se moglo govoriti o nedopuštenoj pobudi kao razloga za ništetnosti ugovora potrebno je da se ostvare sljedeće pretpostavka i to da postoji nedopuštena pobuda, da je ta pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja u ovom slučaju tuženika da sklopi ugovor i da je drugi ugovaratelj u ovom slučaju tužitelj za to znao ili morao znati. Naime, u ovom slučaju tuženik kao prethodni poslodavac tužitelja a osnivač Marinskog komunalca d.o.o. koji je trebao dati suglasnost tužitelju za prelazak na rad u Županiju, imao je za cilj da se tužitelj odrekne svih potraživanja u odnosu na tuženika iz ranijih poništenih odluka vezanih za njegov radni odnos, prilikom zaključenja Sporazuma a tužitelj je za taj cilj znao i pristao je na to samo da dobije potrebnu suglasnost a sve radi zaštite svoje egzistencije i obitelji obzirom da nije mogao živjeti od naknade bolovanja sve kraj činjenice da nije bio radno ni zdravstveno sposoban obavljati poslove komunalnog radnika, radi čega je pristao na zaključenje Sporazuma. Zaključenjem tog Sporazuma, tužitelj je kao slabija i nezaštićena strana pristao na potpis Sporazuma sa ciljem zaštite sebe i svoje obitelji, dok je tuženik kao jača ugovorna strana, iskoristio protivno moralu, savjesnosti i poštenju, višestruku korist a koji iznos se upravo sadrži u dosuđenoj izgubljenoj zaradi tužitelja. Nemoralnost i položaj nadređenosti koji je tuženik iskoristio u odnosu na tužitelja razvidna je iz utvrđenja da je sporazumom tužitelj samo preuzeo na sebe obveze dok iz istog nije razvidno što je to tuženik u protuvrijednost dao ili prepustio tužitelju, pa bi isti imao karakteristike zelenaškog ugovora a ne otpusta duga, kako ga tumači tuženik. Tuženik je iskoristio činjenicu da je osnivač Marinskog komunalca d.o.o. tadašnjeg poslodavca tužitelja, koji je trebao tužitelju suglasnost radi prelaska na rad u Županiju, te da je isti morao postupati po određenjima i odlukama tuženika, kako to uostalom proizlazi iz iskaza zz tuženika, zz Marinskog komunalca te Pročelnice jedinstvenog upravnog odjela Općine Marina, koja je sastavila Sporazum po nalogu zz tuženika. Dakle, u konkretnom slučaju, ne bih motiv zaključenja Sporazuma bilo konačno uređenje međusobnih odnosa između tužitelja i tuženika, već upravo ucjena kojoj je pribjegao tuženik kako bih od sebe otklonio posljedice nezakonitog postupaka prilikom donošenja kako Pravilnika tako i Odluke o ukidanju vlastitog pogona, te posljedično poništenja Rješenja te vraćanje tužitelja na rad kod tuženika, iako je tužitelj radi zaštite egzistencije zaključio ugovor o radu sa Marinskim komunalcem d.o.o. time da je cijelo vrijeme bio na bolovanju jer nije bio sposoban za rad na tom radnom mjestu komunalnog radnika. Tuženikova odgovornost, osim što je donio protupravna rješenja, proizlazi iz činjenicu da isti nije vratio na rad tužitelja po Presudama Upravnog i Višeg upravnog suda, a tužitelj je tražio vraćanje na rad, jer to proizlazi iz njegova iskaza, a iz teksta Sporazuma, a osnova za vraćanje je upravo poništenje Rješenja pa se samim time tužitelj vraća u onaj radno pravni status u kojem je bio prije donošenje istih. Naime, tužitelj ne može biti bez radno statusa u odnosu na tuženika time da je zz tuženika izričito iskazao da ga nije htio vratiti na rad kod tuženika kao i da sa njim nije razgovarao od 2015. Dakle, u konkretnom slučaju odredba čl.2. st.1., 2. i 5. Sporazuma su ništetne i bez pravnog učinka, te su i nepoštene i protivne su moralu i pozitivnim propisima.

30. U odnosu na potraživanje tužitelja na ime izgubljene zarade, ovaj sud drži kako se ispunjeni svi uvjeti potrebni za udovoljenje toga zahtjeva, jer je tuženik postupio protupravno kako je to ranije utvrđeno, a koja radnja tuženika je imala za posljedicu

rad tužitelja na poslovima za koje nije bio zdravstveno sposoban, i koji su bili niže plaćeni od poslova komunalnog redara, na kojim poslovima tužitelj nije bio na duljem bolovanju, a kako to proizlazi iz gore izvedenog i ocjenjenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicine rada dr. Marije Muše Danielov. Isto tako, ove protupravne radnje tuženika kao bivšeg poslodavca tužitelja imale su za posljedicu ne samo izgubljenu zaradu u vidu razlike između one plaće koju bi tužitelja ostvarivao da ga je tuženik ostavio na radu komunalnog redara i plaće komunalnog radnika, već i neimovinsku štetu u vidu duševnih boli i povrede prava na rad i povrede njegova dostojanstva kao radnika, kako je to detaljno i stručno iskazala stalna sudska vještakinja specijalista psihijatar.

30.1. Radi svega navedenog, valjalo tužitelju dosuditi u cijelosti utvrđenu izgubljenu zaradu u vidu izračunate razlike i to u bruto iznosu (tako i VS RH uodluci Revd 399/2020, i Rev-3068/2018, Rev-x-365/18, kako to osnovano potražuje tužitelj, a kako je to ovaj sud dosudio istome u točki III izreke ove presude, jer .

30.2. Tužitelju pripada i naknada neimovinske štete upravo u iznosu koji je to tražio od 2.500,00 eura uvažavajući sve okolnosti slučaja i načini na koje je postupano spram tužitelja vodeći pri tome računa duljinu trajanja postupaka pred Upravnim sudom, odnos sredine u kojoj je radio tužitelj što se sve reflektiralo na cjelokupnu kvalitetu života tužitelja i njegove obitelji, a posebno osjećaj nemoći i neizvjesnosti, cijeneći dobro koje je povrijeđeno i zadovoljštinu koja je po ocjeni ovog suda primjerena slučaju.

30.3. Na utvrđeni iznos neimovinske štete tužitelju pripadaju i zatezne kamate, sukladno odredbi članka 29. ZOO-a, koje kamate teku na navedeni iznos od dana 04.02.2020. kao dana podnošenja tužbe sve sukladno odredbi članka 1103. ZOO-a, a na dosuđene mjesečne iznose teku zakonske zatezne kamate od dospijeca do isplate, temeljem odredbe članka 29. ZOO-a.

31. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbi članka 154. st.1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 3 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst) - dalje ZPP i 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23) i Tbr. 7. 8., 9., 10., 36., 42, 48. i 50 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 62/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 148/09, 142/12 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 126/22, 138/23- dalje Tarife).

31. Obzirom da je prema odluci ovoga suda tužitelj uspio u ovoj parnici u cijelosti to ga pripada priznati parnični trošak prema VPS 29.131.13 eura za sastav tužbe 250 bodova, za sastav obrazloženih podnesaka od 02.03.2021., 02.03.2020., 30.08.2021., 03.05.2021., 27.02.2023., 03.05.2023., 03.06.2024., 27.11.2024., 29.09.2025, za svaku radnju po 250 bodova, sastav podnesaka od 28.02.2020., 03.06.2025. od po 50 bodova, za zastupanje na 17 ročišta glavne rasprave za svaku radnju od 250 bodova te za ročište za objavu presude od 50 bodova, što ukupno iznosi 6.900 bodova. Prema vrijednosti bode apo važećoj Tarifi priznati parnični trošak iznosi 13.800,00 eura koji uvećan za 25% PDV-a od 3.450,00 eura ukupno iznosi 17.250,00 eura za koji iznos valja obvezati tuženika na isplatu, dok se sa više zatraženim od 1.250,00 eura ovo traženje tužitelja odbija kao neosnovano.

31.1. Na dosuđeni iznos tužitelja pripadaju i zakonske zatezne kamate koje teku od presuđenja do isplate temeljem odredbe članka 29.ZOO-a i odredbe čl. 151.st.3. ZPP-a.

U Splitu, 11. rujna 2026.

Sutkinja
Snježana Cvitanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi ovom sudu elektroničkom komunikacijom ili u 3 primjerka (čl.106.a st.5.ZPP), a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- pun.tužitelja,
- z.z.tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-07cec**

Kontrolni broj: **0ded0-093a7-4a613**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.